

АНТИКОРУПЦІЙНИЙ АУДИТ ЯК ЧИННИК ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Конопліна О. О., асист., Вороніна Л. В., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Корупція в Україні залишається однією з основних загроз національній безпеці та політичній стабільності країни. Боротьба з корупцією на сьогоднішній день є одним з насущних питань не лише для українського, а й для міжнародного бізнесу.

У світовому Індексі сприйняття корупції за 2016 рік Україна отримала 29 балів зі 100 можливих, що на 2 бали більше за показник минулого року [1]. Покращенню позиції у світовому рейтингу СРІ сприяло просування антикорупційної реформи, але відсутність дієвої судової системи та фактична безкарність корупціонерів не дає Україні зробити потужний ривок і подолати 30-бальний бар'єр. Це найбільш яскраво описує актуальність та проблему даного питання, яке вимагає негайного рішення або ж змогу покращити небезпечну тенденцію зростання масштабів корупції шляхом зокрема і антикорупційного аудиту.

Механізм ефективного антикорупційного менеджменту складається з елементів постійного моніторингу, що передбачає проведення аудиторських перевірок. Так антикорупційний аудит вважається найефективнішим засобом моніторингу компаній [2]:

- перевірки дотримання різних вимог антикорупційної комплаєнс-програми;
- тестування операційної ефективності контрольних процедур, спрямованих на запобігання корупції.

Керівництво, яке використовує аудит антикорупційної комплаєнс-програми націлене на результат боротьби з корупцією. Тому що здійснювані перевірки допомагають інформувати співробітників, аналізувати ефективність діючої програми і виявити нові ризики, яким раніше приділялося недостатньо уваги, що в решті решт покращить стосунки з працівниками і підвищить їх ступінь довіри до керівництва.

У антикорупційній діяльності велику роль відіграє представництво глобального руху Transparency International (TI), яке займається зниженням рівня корупції в Україні шляхом сприяння прозорості, підзвітності та доброчесності публічної влади і громадянського суспільства. Розглянувши роботу цієї антикорупційної організації можна привести такі напрямки проектів, які і зараз продовжують успішно розвиватися [3, 4]:

- інноваційні проекти
  - ProZorro,
  - Модуль аналітики PROZORRO,
  - DoZorro, ProZorro Продажі,
  - OpenHealth, COST);

- аналіз політики
- Судова реформа,
- Прозорість корпоративної звітності (TRAC),
- Незалежний антикорупційний комітет з питань оборони (НАКО);
- відкрите урядування
  - Open Government Partnership,
  - Відкритий парламент,
  - Прозорі міста,
  - Зроби місто прозорим, бери участь у врядуванні;
- комунікаційні компанії
  - Корупція вбиває,
  - Вони б не мовчали,
  - Корупція має бути помічена,
  - Платформа Декорупція;
- освітній напрямок
  - Антикорупційний Хаб
  - Антикорупційні школи.

На даний момент українським представництвом міжнародної антикорупційної мережі ТІ розглядаються питання створення Вищого антикорупційного суду в Україні. До експертної дискусії долучаються працівники, журналісти, активісти та представники місцевої влади міст. Проте на даний момент до цієї програми активно залучені міста Ужгород та Львів з перспективою розповсюдження по великих містах всієї країни.

Проаналізувавши Розпорядження від 05.10.2016 № 803-р «Деякі питання запобігання корупції в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади» зі сторони участі громадськості у заходах щодо запобігання корупції як запорука успішної антикорупційної політики, можна згрупувати так заходи антикорупційного аудиту:

1. Оприлюднення результатів проведення ревізій, аудиторських та антикорупційних перевірок, планів діяльності, результатів проведення внутрішніх аудитів або державного фінансового контролю, спрямованих на усунення виявлених недоліків, відповідно до Законів України “Про доступ до публічної інформації” та “Про захист персональних даних”.

2. Перегляд типового контракту з керівниками державних підприємств та передбачення у ньому відповідальності за відсутність або несвоєчасне проведення аудитів фінансової звітності.

3. Мінімізація корупційних ризиків у діяльності державних підприємств, проведення аудиту їх діяльності, аналізу ефективності використання нерухомого майна і основних засобів.

4. Проведення функціонального аудиту апарату управління та формування оновлених функцій, що забезпечать перехід від галузевої до функціональної моделі врядування процесами.

Отже, очевидним висновком є те, що корупція стримує розвиток держав, знижує якість життя громадян, посилює соціальну напруженість, сприяє поширенню організованої злочинності та підвищенню рівня тінізації економіки, створює пряму небезпеку стабільності державної влади та підриває довіру до неї з боку суспільства.

Незважаючи на пріоритетність впровадження антикорупційної політики для держави, тотальна корумпованість залишається серйозною українською проблемою. Одним з важелів антикорупційної боротьби є ТІ. Наразі ТІ Україна знаходиться в перехідному стані, змушена займатися безпосереднім впровадженням антикорупційної політики та активізмом, але у перспективі держава повинна взяти на себе функції, які ТІ виконує як паралельний інститут, тоді зусилля організації будуть сконцентровані на тому, щоб бути полісі-центром.

Список використаної літератури:

1. "Transparency International – Україна" – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ti-ukraine.org/about/>.
2. Деякі питання запобігання корупції в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади: [Розпорядження КМУ: офіц. текст: за станом на 05.10.2016 року № 803-р]. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/803-2016-p>.
3. Момот Т. В., Мізік Ю. І., Політучій С. Я. Антикорупційний комплаєнс у системі стратегічного моніторингу кадрової безпеки підприємства// Актуальні проблеми економіки №6(180).- 2016.- №6(180).- с. 167-174.
4. Henderson W.T. Anti-corruption internal audits: a crucial element of anti-corruption compliance - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: ey.com.

ІМІДЖ, ГУДВІЛ, ДІЛОВА РЕПУТАЦІЯ: ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК, ВІДМІННОСТІ ТА ВПЛИВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

*Конопліна О. О., асистент, Дегтяр Є. Г., Пивовар М. А., магістр,
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Сучасний етап розвитку підприємницької діяльності в Україні все більш орієнтований на діяльність в умовах жорсткої конкуренції. Нові умови функціонування вимагають використання принципово нових, сучасних методів управління. З огляду на це гостро постає проблема не тільки підтримання належного рівня прибутковості діяльності, але й формування позитивної ділової репутації з метою збільшення клієнтської бази, утримання, закріплення або розширення долі на ринку тощо.

В науковій літературі ділова репутація розглядається з різних позицій. Одні науковці твердять, що це елемент управління, інші розглядають дану категорію з соціальної та психологічної точки зору, у теорії менеджменту ділову репутацію часто замінюють поняттями «імідж» та «гудвіл». Однак імідж створюється в якості «образу» фірми перед її цільовою аудиторією, гудвіл – є